

Noget om helte

Halfdan Rasmussen og Robert Normann

- 1 Livet er en morgengave.
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken
som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken
på at kæmpe eller dø.
- 2 Her er fredeligt og stille.
Her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille
og et brev med pure løg.
Lad al verden slå for panden
og bekæmpe spe med spot.
Jeg vil enes med hinanden
og mig selv og ha' det godt.
- 3 Samson gik og styrted templer.
Peter Freuchen knak sit ben.
Ak, mod disse to eksempler
er min dåd en sølle en.
Jeg har aldrig dræbt filistre
eller kæmpet med en haj.
Og når stærke mænd bli'r bistre,
syn's jeg, det er synd for mig.
- 4 Der er nok, som går og sysler
med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha' skærmydsler
og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder
for at gi' hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder,
selleri og pastinak.
- 5 Jeg vil ikke slås med bisser.
Jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser
kan man roligt lide på.
Der er nok af danske helte,
som er danske hele da'n
og går rundt og spænder bælte,
mens de råber: fy for fa'n!
- 6 Tiden går og tiden hverver
store mænd til mandig dåd.
Jeg, reserven blandt reserver,
bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne,
blot jeg skær mig på en dolk
og vil hel're slå min plæne
end slå løs på pæne folk.
- 7 Livet er en dejlig gave.
Jorden er en herlig jord.
Der er øller i min mave.
Der står krokus på mit bord.
Når reserverne skal stille
for at splitte kloden ad,
skriver jeg med kruspersille
verdens mindste heltekvad.